

ROZJĘCIE (4) *sb n*

o jasne, e pochylone.

sg *N* rozjęcie (2); -é (1), -(e) (1). ◊ *G* rozjęciã (1). ◊ *D* rozjęciu (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Przerwanie, zakończenie; diremptus Mącz, Calep; diremptio Mącz (4) : Diremptio, Rozyęcie/Rozdzielenie. Diremptus idem. Mącz 103b; Diremptus – Rozłączenie, rozjęcie. Calep 328a.

a. *Rozstrzygnięcie [czego] (2):* Ale ia teraz mowię o tych/ ktorzi wzgárdziwízy práwem/ álbo dla sławy tylko/ álbo dla rozięcia íporu [*vel dirimendae controversiae*]/ vćiekáią fię do oręża/ á powabiáią drugie ná rękę. *ModrzBaz* 63; [...] chcąc náwáłności woienne do tego czáfu między námi będącé vípokoić/ [...] przez pośrzodek [...] Páná Rudolfá [...] Stolicę Apoštołłkiéy Legatá od naywiętszego Páná náłzego Páwłá Papieżá Wtórego ku rozięciu téy woyny ośobliwie zelńanego z tymże Kázimiérzem Pánem Królem *SarnStat* 1086 [*idem*] [*HerburtStat* 718 (*Linde*)].

Cf **ROZJAĆ**

MN